

Nr 17.

Ankom till riksdagens kansli den 12 mars 1925 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Genom en den 6 februari 1925 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 55, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Härigenom förordnas, att förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1926.

På sätt t. f. chefen för finansdepartementet till ovannämnda statsrådsprotokoll erinrat, antog 1923 års riksdag på Kungl. Maj:ts förslag ny förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. Den nya författningen, vilken trädde i kraft den 1 januari 1924 och gällde till samma års slut, skilde sig från den förut gällande huvudsakligen i fråga om bestämmelserna rörande sättet för stämpelavgiftens utgörande. Enligt de ursprungliga bestämmelserna gällde, att vid försäljning eller byte av skatteplikt underkastade varor stämpel skulle åsättas en avräkningsnota, som det ålåg säljaren att utfärda. I 1923 års förordning uteslötos stadgandena om avräkningsnota och föreskrevs, att stämplarna skulle av säljaren

Utskottet.
Återblick.

anbringas i en särskild försäljningsbok, om vars förande även den gamla författningen innehöll stadgande. På Kungl. Maj:ts förslag erhöi författningen genom beslut av 1924 års riksdag förlängd giltighet till utgången av innevarande budgetår.

*Departements-
chefen.*

Beträffande avkastningen av ifrågavarande stämpelskatt har föredragande departementschefen till ovannämnda statsrådsprotokoll anfört följande.

Under den tid denna stämpelavgift varit i tillämpning och intill 1925 års början hade lyxstämplar försålts för ett sammanlagt belopp av 571,740 kronor. Därav fölle på åren 1922, 1923 och 1924 respektive 44,235, 47,630 och 54,250 kronor. De senare beloppen utgjorde emellertid icke någon tillförlitlig utgångspunkt för beräkningen av den stämpelåtgång, som hänförde sig till dessa års varuförsäljningar, givetvis beroende därpå att överskott av stämplat funnits från det ena året till det andra. Enligt från nio större firmor i Stockholm införskaffade, ur försäljningsböckerna hämtade uppgifter hade sålunda för allenast dessa firmors försäljningar under år 1924 använts stämplat till ett belopp av ungefär 47,000 kronor. Av inhämtade upplysningar framginge vidare, att 1924 års stämpelåtgång för dessa firmor företedde i förhållande till 1923 års förbrukning en stegring av omkring 75 procent.

Rörande de med ifrågavarande skatt förenade kostnaderna har departementschefen lämnat vissa uppgifter, av vilka framgår, att dessa kostnader huvudsakligen utgöras av arvoden åt tillsyningsmännen, belöpande sig till sammanlagt 10,725 kronor om året, samt resekostnads- och traktamentsersättningar, vilka kunde antagas uppgå till jämförelsevis ringa belopp. Därefter har departementschefen erinrat, att de betänkligheter, som framförts vid tidigare behandling av frågan om denna stämpelavgift, i allt väsentligt gällt det ringa utbytet av densamma, och för egen del uttalat bland annat, att med den till synes nu inträdda ej obetydliga stegringen i stämpelåtgången betydelsen av dylika invändningar givetvis minskades.

Beträffande motiveringen i övrigt får utskottet hänvisa till ovan omnämnda statsrådsprotokoll.

*Utskottets
yttrande.*

Avkastningen av ifrågavarande skatt utvisar även för år 1924 ett synnerligen blygsamt belopp. Vad föredragande departementschefen upplyst om åtgången av lyxstämplar under sistnämnda år synes emellertid giva anledning förmoda, att en icke obetydlig stegring ägt rum, sedan 1923 års bestämmelser med ingången av år 1924 trätt i kraft. Icke minst med hänsyn härtill och till önskvärdheten att erhålla ytterligare någon tids erfarenhet rörande tillämpningen av sistnämnda bestämmelser har utskottet ansett sig böra tillstyrka bifall till den föreliggande propositionen.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 55, antaga det med propositionen framlagda förslaget till förordning angående

fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Stockholm den 12 mars 1925.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, Wohlin, Rune*, Boman, Pers*, Bärge, Borell, Johan Bergman, Jönsson i Boa, Johansson i Kullersta*, Lithander, Hedlund i Östersund, Bengtsson i Kullen, Björnsson, Heyman, Alexis Björkman*, Björklund, Olsson i Gävle, Elof Ljunggren* och Nilsson i Hörby.

*Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservation:

av herr *Lithander*, som anfört följande:

»Stämpelavgiften i fråga tillför statsverket ringa inkomster i förhållande till de kontrollkostnader, som åsamkas detsamma. Samtidigt är anordningen ägnad dels att överföra handeln ifrån lojal och kontrollerbar sådan till okontrollerbar, dels att överföra inköpen härvidlag i icke önskvärd grad från att äga rum i Sverige till att ske i utlandet.

Vid det förhållande att olägenheterna av förordningen i verkligheten torde vara större än fördelarna för statsverket, yrkas,

att riksdagen ville avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 55.»